

Nincs jogszerű indok, mely megkívánná az abszolút véletlen fenforgását, — ha csak az egész baleset elleni biztosítást nem akarjuk illusziussá tenni, — de igenis általános biztosításjogi szempontból megkövetelendő, hogy a biztosított a baleset elhárításában a rendes gondosságot el ne hanyagolja.

Gyalog utas nagy hidegben utnak ered; utközben roszul lesz és annyira elbágyad, hogy nem folytathatja útját és megfagy. Gyalogos nagy hidegben utnak ered, utközben lefekszik, elalszik, megfagy. Utas kihajol a vasuti kocsiból, egy mellette elrobogó vonat szétzuzza karját. Utas kihajol a vasuti kocsiból, habár tudja, hogy ép akkor vonat fog mellette elrobogni és karja megsérül. Mindkét példa első eseteiben nem hiányzik a rendes gondosság, utóbbi eseteiben a rendes gondosság el van hanyagolva.*

(Folytatása következik.)

A gyermekek biztosítása baleset ellen.

Irta: Dr. Berényi Pál keresk. akad. tanár.

Idők folyamán és ama számtalan kísérletezés után, a mely a biztosítás terén felmerült, meggyőzte a szakembereket arról, hogy a felmerült, gyakorta nagyon is egészségesnek tetsző biztosítási tervezetek, a mennyiben nem vonatkoznak sem a kársem az életbiztosításra, nagyrészt kivihetetlenek vagy megvalósítás esetén olyan nehézségekkel kell küzdeniök, hogy valamelyes prosperáló üzleti tevékenységet azokhoz fűzni lehetetlen.

Nem zárják ki e bevezető és az általánosságból merített sorok a biztosítás ágainak szaporíthatását. Nincsen még minden kimerítve. Sok, nagyon sok van még hátra a biztosítás számára olyan talaj, a melybe az eredmény biztos reményében lehet vetni. Csak az a különös, hogy gyakorta a legkétségesebb ideák megvalósítására akad töke, amíg más részről nyereséggel, erkölcsi és anyagi haszonnal kecsegtető tervek, éveken át keresik a tőkét, a mely megvalósításukhoz segitene.

Hiszen csak arra kell emlékeztetnünk, hogy milyen hosszú időre, mennyi agitálásra és harcra volt szükség, amíg a baleset ellen való biztosítás hitelre találhatott és megvalósítható lett?!... Nyereséges voltukban alig merészeltek hinni a leg-

* König azt kívánja, hogy a sérülés vis major által idéztessék elő. Szerinte csak az „unabwendbarer Ausserer Zufall“ adja meg a baleset ellen biztosítottaknak a kártérítéshez való jogot. (Id. m. 42. l.) Ezen álláspontot Honegger, az angol-amerikai judicaturára és a biztosító vállalatok kötvény feltételeire való hivatkozás mellett, tarthatatlannak mondja (Id. m. 30. 31. l.)

belátóbbak is, pedig a mai állapot már fényesen igazolja, hogy a biztosítás eme ága minden várakozást felülmúló nyereséggel kecsegtet.

A baleset ellen való biztosításnak jövője is még kiaknázatlanul, parlagon heverő óriási talaja vezette a biztosítás technikájával foglalkozókat arra, hogy a baleset ellen való biztosítás körét kiszélesítsék és nemcsak a felnőtteket, hanem a gyermekeket is részesítsék anak áldásában.

Ausztriában merült fel a gyermekek baleset ellen való biztosításának eszméje legelőbb és ugyancsak ott támadtak — a mi nagyon természetes — első és leghevesebb ellenzői. A tapasztalatok folytán erős konservativismusra kényszerített biztosítók egy része, majdnem lehetetlennek tartja a gyermekeknek baleset ellen való biztosítását. Pedig ki van a baleset ezer és ezer fajtájának jobban kitéve, mint épen a gyermek. Hiányos felvigyázat, könnyelműség, gondatlanság, tapasztalatlanság és az okok egész legiója szerepel abban a sorban, a honnan támadnak a gyermeket érő balesetek, a melyek a szülőktől gyakorta óriási áldozatokat követelnek.

A munkás biztosíthatja magát baleset ellen. A biztosítás mivolta rá nézve abban áll, hogy munkaképtelenségének tartamára pénzbeli jövedelmet biztosít magának. De mi történik, ha gyermekének esik baja? Milyen könnyen esik ép a munkásosztálynál baja a gyermeknek és a szülő kénytelen nyomorogva és kinlódva fosztani meg magát a legszükségesebbtől, hogy baleset érte gyermekét kellőkép orvosoltathassa és olynemű segílyt nyújtson neki, a mely a balesetnek egész életre kiható következményeitől megmentse gyermekét. Hát nem ugyanabba a helyzetbe jut-e a munkás, ha gyermekének törik el keze vagy lába, mintha ő neki magának tört volna el? Ha őt éri baleset, családja és maga biztosítva van a nyomor elől, mert hiszen ő megkapja a biztosítási összeget és a nyomor nem lehet kinos. De ha a gyermeknek, vagy gyermekeknek esik baja, a munkabérből kell meggyőzni mindent: az életet, a beteg gyógyítását és a gyógyszereket... Milyen óriási módon könnyebbíttetnek meg az apa nyomorását gondja, ha fentebb vázoltam esetben, képes volna magának valamelyes anyagi forrást teremteni?!

Nem nyilvánvaló-e, hogy a jeleztem segíly megszerzésének lehetetlensége a baleset ellen való biztosítás szervezetének nagyon is érezhető hiánya?!

A gyermekeknek baleset ellen való biztosítása, a melynek a közvetlen baleseteken kívül a gyermekbetegségekre és azoknak néha elnyomóító következményeire is ki kellene terjedni, a közép- és alsó néposztályban kétségkívül, hogy a legnagyobb örömmel fogadtatnék.

Komoly és valóban számba vehető technikai nehézsége a gyermekek baleset ellen való biztosításának nem volna és eredményes üzleteiben én biztosan hiszek, legyenek akár önálló gyer-

mekbiztosító intézetek, akár alakuljanak ilyenek a fennálló bal-
 eset ellen biztosító intézetek kibővítésével. Angliában már volt
 ilyenemű intézet, a melynek romba dőlését a vezetésben ta-
 pasztható gyöngeségek okozták.

A „New-York” életbiztosító-társaság ellen a biztosítási szer-
 ződések érvénytelenségének kimondása iránt indított perekben,
 melyekről annak idején megemlékeztünk, a napokban döntött
 a királyi ítélő-tábla és helybenhagyta az első bíróság ítéletét,
 melynek értelmében felperesek keresetükkel elutasítottak. Nem
 akarunk ezuttal foglalkozni a kir. tábla ítéletével, annyit azon-
 ban koczkaztathatunk, hogy inkább oportunitas, mint a keres-
 kedelmi jog képezi az elutasítás alapját. A kir. tábla azon állás-
 pontra helyezkedett, hogy azon körülmény, vajjon a New-York
 szövetkezet-e, vagy részvénytársaság, nem tangálja a biztosított-
 tak érdekeit, *különben is a biztosítottak az annak idején beadott*
bejegyzési kérvénghöz csatolt okmányokból meggyőződhetnek volna arról,
hogy a New-York nem részvénytársaság, hanem szövetkezet. Minden-
 esetre olyan érv ez, melyet igen kevés jogász fog aláírni. Minő
 biztos alapokon nyugodhatik és minő világos és áttekinthető
 lehet a kérdéses társulat szervezete, melynek czégére, ha akarja
 részvénytársaság, ha akarja szövetkezet. Ahhoz is szó fér, vajjon
 közömbös-e a biztosítottakra nézve az, vajjon részvénytársaságnál
 vagy szövetkezetnél van-e biztosítva. A kir. tábla elég naiv, ezen
 bejegyzési komédiát a czégreferens, illetve az első bíróság ter-
 hére irni, holott a társaság ezen külső burkát, köpönyegét az
 uralkodó szél szerint forgatta. Mert azt csak kell tudni a társa-
 ságnak magának, hogy szövetkezet-e vagy részvénytársaság és
 ha többet nem is, annyit mindenesetre elhihetünk neki, hogy ha
 ő maga mondja, hogy részvénytársaság, különösen ha ennek van
 bejegyezve. Miért kelljen a biztosítottnak lakolni azért, mert a
 New-York habozott azon tekintetben, hogy Magyarországon
 minő társasági formában lépjen fel, azt nem értjük. Minden-
 esetre tulságos elnézés a kir. tábla részéről, melyet jogi szem-
 pontból indokolni lehetetlen.

*

Az olasz életbiztosító-társaságok 1891-ben általában kedvező
 sikerrel működtek. Egészben 23 társaság foglalkozott az élet-
 biztosítással. 11018 biztosítási kötvény állítatott ki 94.513,626
 lira biztosított összeggel, 1890-hez képest az életbiztosítási üzlet a
 kötvények tekintetében 4801-el és a biztosított összeg tekintetében
 31.408,232 lírával növekedett. Az eredmény $\frac{2}{3}$ része körül-
 belül absorbeáltatott az esedékes kötvények és megsemmisített
 biztosítások által, úgy, hogy 1891. deczember 31-én a 23 társu-

latnak volt összesen 49,282 kötvénye 436.416,681 lira biztosított tőkével. Figyelmet érdemel, hogy az Equitable tizlete 3 millió lirával maradt az 1890. évbéli eredmény mögött.

*

A biztosítás közjogi szabályozása Poroszországban. Amint hirlik, Poroszországban a képviselőház elé legközelebb törvényjavaslat fog kerülni az állam felügyeletéről a biztosítási vállalatok felett. Tekintettel azonban arra, hogy az egész német birodalmat illetőleg is készülöben van egy törvényjavaslat a biztosítási ügy szabályozásáról, Poroszországban inkább a létező felügyeleti jog kibővítéséről lehat tulajdonképen szó. Érdeklünk ezen törvényjavaslatot, mert úgy látszik, a porosz kormány kizárólag a magánbiztosító vállalatok megrendszabályozását tervezi.

*

A biztosítás az elkésett díjfizetés daczára is érvényben marad. Ha a biztosító ügynökének nyugtákat adott át avégből, hogy azok ellenében beszedje a biztosítottaktól az esedékes díjakat és az ügynök megbízása ellenére beszedte az elkésetten teljesített fizetést és kiadta a nyugtát, a biztosító-társaság nem tekintheti az elkésett fizetés miatt érvénytelennek a biztosítást. Így határozott egy nemrég felmerült esetben a „Reichsgericht“. Az eset a következő: Egy német biztosító-társaság rendesen beküldötte ügynökének az esedékesség előtt a díjnyugtákat, hogy az esedékes díjakat beszedje. A nyugták el voltak látva az igazgatók aláírásával és azon megjegyzést is tartalmazták, hogy a biztosítás a jövő díjnyugta esedékességeig meghosszabbítottnak tekintetik, a díjnyugta hátán kivonat volt nyomtatva a biztosítási feltételekből utalással arra, hogy a nyugta beváltására 15 napi határidő engedélyeztetik és hogy későbbi fizetés kizárólag az igazgatóság beleegyezésével történhetik. Az egyik biztosító már most a 15 napi határidő elteltevel fizetett és az ügynök neki fentartás nélkül kiadta a nyugtát. A biztosítottnál nemsokára tüzkár történn, kártérítést igényelt a társaságnál, de ez a kár megtérítését megtagadta azzal az indokolással, hogy az ügynök csupán a feltételek értelmében van feljogosítva a nyugta kiadására, de nem arra, hogy ismét érvényessé tegyen egy már megszűnt biztosítást, vagy hogy megszüntesse a késedelem következményeit, annál kevésbé, mert a vele kötött szerződésben köteleességévé van téve, hogy a 15 nap alatt be nem váltott díjnyugtákat legkésőbb a 17. napig az igazgatósághoz juttassa; az ügynök eljárása tehát

melyről az igazgatóságnak tudomása nem volt, ezt nem kötelezheti. A Reichsgericht indokolásából következőket emeljük ki: Az ügynökkel kötött szerződés kikötései, mint harmadik személyek előtt ismeretlen internum, a biztosító-társaság és szervei eljárásának jogi megítélésénél befolyással nem bírhat és azon körülmény, hogy a társaság az igazgatók aláírásával ellátott nyugtákat küldött ügynökének, mely a biztosítás folytatására is utal, az ügynöknek adott meghatalmazást involvál, a biztosítás további fentartása felett legjobb belátása szerint határozni, illetőleg, hogy hallgatólag beleegyezését adja ahhoz, hogy a nyugtát a biztosítás további fentartására való utalással kiadhassa. A biztosított, akinek az ügynök, akinél rendesen fizette a díjakat, kiadja az általa a biztosítási feltételek értelmében elkésztett beváltott nyugtát, mely az igazgatóság aláírásával és azon megjegyzéssel van ellátva, hogy a következő nyugta esedékességeig a biztosítás meg van hosszabbítva, a Treu und Glauben elve alapján joggal teheti fel, hogy az ügynök az igazgatóság jóváhagyásával jár el, ez utóbbi tehát a nyugtán tartalmazott és általa aláírt meghosszabbítási nyilatkozathoz kötve van. Ezen nem változtat a nyugtán tartalmazott azon feltétel, hogy a fizetés az esedékességtől számított 15 napon túl csak az igazgatóság jóváhagyásával történhetik, mert a biztosított a nyugta átadásából joggal következtetheti, hogy az esetben az igazgatóság jóváhagyása bekövetkezett.

*

Az életbiztosítási kötvény, mint zálogtárgy. A német birodalmi törvényszék már több ízben kifejezést adott azon nézetének, hogy az életbiztosítási kötvény nem önálló hordozója valamely követelésnek, hanem csupán bizonyítékot okozó okirat, ugynevezett igazolási (Legitimations) papír, mely csak arra szolgál, hogy annak alapján megállapíttassék, minő követelés áll fenn a biztosító-társasággal szemben és ki a biztosító-társaság hitelezője. Ezen szempontból kiindulva a Reichsgericht kimondotta, hogy a kereskedőknek adósaik ingóságaira es értékpapíraira a kereskedelmi törvény által biztosított megtartási jog az életbiztosítási kötvényen nem gyakorolható, és hogy ilyen és hasontermészetű papírok nem lehetnek tárgyai a kézi zálogjognak; ez azonban nem úgy értelmezendő, mintha az ilyen papír nem lehetne zálogszerződés tárgya, hanem úgy, hogy az ilyen papír egymagában, tehát az azzal összekötött jogok nélkül jogérvényesen el nem zálogosítható. Már pedig az életbiztosítási kötvény elzálogosításánál úgy a hitelező, mint az adós akarata arra lesz irányítva, hogy a biztosításból eredő jogok is tárgyai a zálogjognak, mindamellett tanácsos lesz, ezt a zálogszerződésben különösen kiemelni. Az életbiztosítási kötvény jogérvényes elzálogításához tehát szükséges 1., hogy a biztosítási szerződésből

származó jogok is elzálogosíttassanak és hogy 2. a törvény által ilyen elzálogosításhoz előírt jogi forma betartassék. Szükséges tehát. a kötvény átadása, írásbeli nyilatkozat az elzálogosításról és a biztosító értesítése; különösen érdekessé válhatik az ilyen zálogszerződés az adós ellen nyitott csőd esetében.

*

Kezelési és szerzési költségek nélküli biztosító-társaságok. Ez azon jelszó, mely alatt különösen Németországon most egyre keletkeznek a legkülönbözőbb biztosító-vállalatok vagy jobban mondva próba-vállalkozások. Bár egymásután eltemetik őket, folyton akad kliensük. Nem volnánk igazságosak, ha be nem vallanók, hogy az ily vállalkozások nagy mértékben a szélhámosság jellegével bírnak, mindamellett figyelmet érdemel ezen jelenség. A biztosítás és különösen az életbiztosítás hovatovább a magángazdálkodás nélkülözhetlen kiegészítő részévé fog válni, úgy, hogy a jó gazdát és a jó családapát biztosítás nélkül el sem lehet majd képzelni. És a biztosítás illetén fogalmával azon szerzési és hirdetési költségek, melyek nem, sajnos, a biztosító-vállalatok budgetjeit terhelik, nem igen egyeztethetők össze. Nem tagadható ugyanis, hogy ma a biztosított — mi az élet- és járadékbiztosításra vagyunk különös tekintettel — megfizeti díjaiban ezen milliókat felemészítő költségeket. Természetes, hogy ilyenkor a kölcsönös biztosítás veti fel fenyegetően a fejét. És nem tagadhatjuk, hogy a kezelési költségek nélkül alakuló vállalatok által ilyenkor világgá hirdetett elveknek van jelentőségük és jogosultságuk. De kudarczuk mindaddig bizonyosan előrelátható, míg biztosításaikat a régi elvekre alapítják. Németországon az utolsó évben nem kevesebb, mint öt ilyen életbiztosító-vállalat született meg és halt el nyomtalanul — az Ofeusba vivén természetesen a biztosítottak megtakarított filléreit.

*

A balesetbiztosítás kiterjesztése Ausztrliában. A balesetbiztosítási törvénynek czéiba vett további kiterjesztése általános megalégedést keltett, mert körülbelül 150,000 embert részesít a kötelező balesetbiztosításban. Mindamellett az actiot még nem tekintik befejezettnek, mert még igen sok — balesetnek nagy mértékben kitett foglalkozás — nem részesül a biztosítás jótétményében. Fontos a balesetbiztosítás kiterjesztése az egész vasuti üzemre ennek minden ágra kivétel nélkül és pedig egész évi keresetük alapján, az 1200 frtnál kevesebbet keresők biztosítása

a vállalatok terhére esik. Kiterjesztetik a balesetbiztosítás még a következő iparokra: Utcza- és épület-takarítás és tisztítás, csatornázás, kéményseprés, vizkotrás, pinczészet, raktári vállalatok, állandó színházak személyzete. tűzoltók, építési ipar. Az építési mellékiparra való kiterjesztést mellőzték addig, míg a kisipar bevonása a kötelező balesetbiztosításba rendeztetni fog. Foglalkozik az új törvény továbbá a baleset biztosítás egységes vezetésének kérdésével is.

E fontos törvényre még visszatérünk.

*

Biztosítás munkanélküliség ellen. Svájcban meg akarják valószínűsíteni a forradalom egyik nagy elvét, a munkára való jogot, a kötelező biztosítás által a munkanélküliség esetére. Kíváncsian várjuk az erre vonatkozó törvényhozási actust, annál inkább, mert gyakran összetévesztik a munkanélküliséget a munkátlan-sággal. Ez utóbbi ellen pedig biztosítani nagyon veszedelmes dolog volna.

*

A tűzbiztosítás állami kezelésben. Feltűnően és világosan érthetni meg az állami biztosítás hiányait és gyöngéit, ha figyelemmel kísérjük azt a fejlődést, a melyet a tűzbiztosítás körül tapasztalni ott, a hol a biztosítás ezen ága állami, vagy községi kezelésben van. Így, a mikoron Németországban a kormány annak a gazdasági szükségnek jutott tudatára, hogy az épületeket biztosítani kell, az általánosságnak tett nagy szolgálatot, hogy a kényszerbiztosítás hívéül szegődött. A közönség gazdasági érettsége és gazdálkodási megfontoltsága olyan alacsony fokon állott, hogy magánintézetek nem merészkedtek a biztosítás eme fajtájában ügyletekre vállalkozni. És ilyen körülmények között a kormány kényszerítő eljárása nemcsak kívánatos, de részéről kötelezett is volt. De a mikoron a tapasztalatok érlelődtek és a gyakorlat sok eddig ismeretlen dologra tanított, kislűt, hogy az a mód, a melylyel az állam kezeli ügyleteit, nagyon drága és nehézkes. Angliában, a hol a közönségben óriási mértékben ki volt fejlődve a gazdasági érzék, a tűzbiztosítás ügye is egészen másképen fejlődött. A gazdasági követelmények iránti érzék vezetett itt nemcsak az ingóságokat, hanem az épületeket érhető tűzvész ellen való magánbiztosításhoz és az államnak semmi oka sem volt e biztosítás terén kényszerrel erőszakolni ki eredményt. Németországban azonban a gazdasági érettség csak későbbben fejlődött ki és csak később történt, hogy abba hagyták az ingatlan-biztosító-monopoliumot és a közgazdasági törvények kellő méltatásával, szabad teret nyitottak a versenynek, bár épp a tűzbiztosítás terén az állam sokáig kislelkűsködött és a társulatok ellenőrzését (präsentiv-

kontrolle) szükségesnek jelentette ki. De a biztosítási ügy fejlődése hamar kiöregedett a rája vert békókból. Hanem a németek még mindig nem akarnak szabad utat engedni ama csodálatos technikának, a melyet a biztosítási ügy nyert idők folyamán és a melyek birtokában a präventiv-kontrolle békóiban igen rosszul érzi magát.

(b.)

*

Európai baleset ellen biztosítók szövetsége. Az Európában működő baleset ellen biztosító társaságok egy része szövetségre lépett egymással, hogy a chicagói világkiállításra szánt küldemények és odautazó személyeket baleset ellen közösen biztosítsák. És a szövetkezés eszméje meglepően gyors lépésekkel halad előre. Immáron hatvan társaság, a mely baleset ellen való biztosítással foglalkozik, lépett be a szövetkezetbe. — A szövetkezettek legnagyobb része német-, osztrák-magyar és svájcz-i intézetek sorából tellett ki, a kikhez a francia intézetek in corpore csatlakoztak. Vannak a mondott intézeteken kívül holland, belga, skandináviai és orosz intézetek is. Bár csodálkozni való e fényes eredményben általában semmi sincsen, mert — miként egy angol szakfolyóirat is megjegyzi — realisabban és jobban kidolgozott terv, mint a minő a szövetkezés terve hamarjában meg nem került a nyilvánosság elé. Hanem már azért is különös, hogy az angol intézetek nem lépnek be in corpore a szövetségbe. A *Sun Life Assurance Company* kivételével a többi angol intézet magában kívánja a chicagói utazással kapcsolatos baleset ellen való biztosítást megcsinálni. Teszik ezt azért, mert a német biztosítási feltételeket nagyon is szövevényeseknek tartják; de teszik főképp azért, mert Angliából előnyösebben, olcsóbban vélik a biztosításokat megköthetni és itt még óvadék letételére sincsenek kötelezve. A szövetség alapszabályaiból egyet-mást közlendő, főlemlítjük, hogy minden belépő társaság köteles bejelenteni azon maximumot, a melylyel gőzhajók biztosítását átvállalta. Emez összegek képezik a szövetkezeti maximumot, a melynek, gőzhajónként 5 millió márkánál többre nem szabad rugnia. A szövetség nyereségén vagy veszteségén részjegyeik arányában osztozkodnak a tagok és az összes szövetségben levő társaságok kölcsönösen felelősek bármelyik tag chicagói biztosításáért. A kölcsönös bizalom fokozása érdekében biztosítéki alapot alkotnak, a melybe mindenik társaság befizeti szövetkezeti maximumát készpénzben avagy ennek megfelelő jó értékben. A biztosítéki alap, ez idő szerint, négy millió márkánál is több és részben a berlini Discontogesellschaftnál, részben a bécsi hitelbanknál, a Züricher Kantonalbanknál és a párisi Crédit Lyonnais-nél van elhelyezve. A biztosítási feltételek igen kedvezőek. A biztosítás kiterjed mindennemű balesetre, a mely az utast lakásától Chicagóig tartó utazása közben érheti. A biztosítás tartama hat hó. A biztosí-

tás tartama alatt minden más baleset elleni biztosítás szünetel. A baleset 8 napon belül bejelentendő. A kárpótlás olyan balesetnél, a mely halállal végződik, akár nyomban, akár egy év keretén belül, a teljes biztosítási összeget foglalja magában. Teljes vagy részleges rokkantság esetében a társaság rokkantsági kárpótlást nyújt. A szövetségnek Nägeli A. az igazgatója.

(b)

*

Katona szolgálati biztosítás. A német birodalmi tanácsot jelenleg foglalkoztató katonai törvényjavaslat nehéz sorra fogja juttatni a katonaszolgálati biztosítást, a melynek sorsa egyébként sem a legrózsásabb. A két éves szolgálati időszak és a jóval hatalmasabb újonczállomány nagyobbá teszi mindenk fölött a kockázatot. Közvetetlenül ez a körülmény nem fog a biztosító-társaságoknak zavart okozni, mert majd mind megannyian elég elővigyázók voltak, hogy a biztosításoknál számot vetettek a küszbön álló lehetőséggel és kikötötték maguknak a megfelelő redukezió lehetőségét. De az egész biztosítási ág lehetősége van kockán. Ezideig a biztosítás ezen ágának az volt az alapja, hogy a katonai szolgálat tartamára redukált kockázat miatt olcsóbb díjtételeket szabhatott, mint a tőkebiztosításoknál. Mennél valószínűbbé válik tehát a szolgálat, annál magasabb lesz a díj és annál inkább enyészik a tőkebiztosítás között fennálló különbség és annál közelebb jut ama ponthoz, a mikoron majd a biztosított azt mondja, hogy rá nézve aránytalanul előnyösebb leszen valamicskével még többet fizetni és ez által az egész biztosítási összegre való igényét biztosítani. Hogy a dolog így áll, következtethetni abból is, hogy a biztosítás ezen ágával foglalkozó intézetek feltűnően azon vannak, hogy magukat a vállalkozás eme fajtájából kitisztazzák.

(p.)

KÜLÖNFÉLÉK.

Érdekes elvi kérdést döntött el f. hó 16-iki ülésében a kir. curia kereskedelmi- és váltótanácsa. A tüzkárbiztosítási kötvény feltételeiben ki volt kötve, hogy a biztosított termés-kazlaknak 20 méter távolságban kell egymástól állani. A termés elégvén a biztosított kárterítési keresetével szemben a biztosító társaság kifogásul felhozta, hogy a leégett kazlak egymástól a kikötött 20 méter távolságban nem voltak, mit a biztosított tagadott. A biztosító társaság viszont azt állította, hogy a biztosított tartozik bizonyítani, hogy a kötvényfeltételeknek eleget tett. Ezzel